

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2022-933

10.11.2022

If Skadeforsikring NUF

Ansvar

Advokatansvar – oversittet klagefrist.

Sikredes advokat bistod klager med å sende klage på et forsikringsoppgjør til forsikringsselskapets kundeombud og til Finansklagenemnda. Klagen ble sendt etter utløpet av klagefristen i fal. § 8-5 annet ledd, og klager mistet derfor retten til erstatning. Klager mente at han var påført et tap som følge av fristoversittelsen og rettet krav under sikredes profesjonsansvarsforsikring. Klager anførte at avslaget begrunnet i fal. § 8-1 fjerde ledd var uriktig, og at klagen derfor ville ha ført frem dersom den var rettidig fremsatt. Selskapet avviste ansvar og anførte at fristoversittelsen ikke hadde medført et økonomisk tap for klager. Klager hadde ikke sannsynliggjort at klagen ville ha ført frem dersom den var rettidig fremsatt. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 965 950 (med tillegg av forsinkelsesrenter) + kr 260 000 (saksomkostninger)

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om advokat H. (sikrede) utviste uaktsomhet under utførelse av sitt oppdrag for klager ved å oversitte en klagefrist overfor Finansklagenemnda, og om klager som følge av dette har krav på erstatning under sikredes profesjonsansvarsforsikring.

Klager søkte erstatning under sin motorvognforsikring 28.3.20, etter at hans bil ble totalskadet i brannen samme dag.

Klager engasjerte advokat S. 17.7.20 til å bistå seg i den pågående forsikringssaken.

Selskapet besluttet 24.9.20 å avslå erstatning og si opp forsikringsavtalen på grunn av uredelig brudd på opplysningsplikten i skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde og femte ledd. Selskapet var av den oppfatning at sikrede blant annet hadde gitt uriktige opplysninger om hendelsesforløpet, og om hvordan bilen var finansiert. Subsidiært anførte selskapet at en erstatningsutbetaling ville vært i strid i med hvitvaskingsbestemmelsen i strl. § 337, og at selskapet derfor ikke ville være forpliktet til å utbetale erstatning, jf. avtaleloven § 36 og NL 5-2-1. Selskapet anførte også at det var uten ansvar som følge av brudd på fal. § 4-10, da klager kunne ha fratatt selskapet en eventuell regressmulighet ved å ikke opplyse om personer klager hadde uoverensstemmelser med.

Avslaget og oppsigelsen ble sendt per e-post til klager og til advokat S.

Selskapet anmeldte klager for forsikringsbedrageri. Sikrede (advokat H.) ble oppnevnt som klagers forsvarer i saken om forsikringsbedrageri og kontaktet advokat S. 1.12.20 med anmodning om at relevante opplysninger og materiale ble oversendt. Advokat S. sendte over flere dokumenter samme dag og sendte følgende e-post:

Jeg vil tro det er hensiktsmessig (ikke minst mtp. kostnader) at det ikke gjøres dobbeltarbeid på saken, og ettersom forsikringssaken og straffesaken i stor grad overlapper (i alle fall mht. faktum), tror jeg det er mest hensiktsmessig om dere også håndterer denne dele av saken. Jeg ber deg derfor bekrefte at du håndterer både straffedelen og forsikringsdelen av saken.

Ettersom det er en god del dokumenter i saken vil det komme en e-post til fra meg. Jeg ber om at du bekrefter at begge e-postene med bilag er mottatt.

Til dette svarte sikrede:

Herved bekreftes at jeg har mottatt to eposter med dokumenter vedrørende (klagers) forsikringssak og straffesak.

Politiet henla saken 4.12.20. Selskapet påklaget politiets henleggelse til statsadvokaten. Statsadvokaten fant 23.4.21 ikke grunn til å omgjøre henleggelsesbeslutningen. Sikrede sendte følgende e-post til advokat S. 29.4.21:

Saken mot (klager) er henlagt. Forsikringsselskapet klaget på avgjørelsen, men statsadvokaten opprettholdt henleggelsen, se vedlagt brev.

(Klager) ønsker at advokatfirmaet (A – hvor advokat S. arbeider) representerer ham i den sivile delen.

Advokat S. besvarte e-posten samme dag og ba sikrede oversendte nye opplysninger i saken. Sikrede svarte 30.4.21:

Det er ikke noe nytt i saken, (klager) avlo via meg å gå i avhør i desember 2020, saken ble henlagt 3. mars 2021, If klaget på vedtaket, Oslo statsadvokatembeter avlo klagen, jeg legger ved henleggelsen fra mars 2020, samt påtegning fra Oslo politidistrikt og beslutningen fra Oslo statsadvokatembeter.

Sikrede klaget til selskapets kundeombud 30.4.21. Klagen ble også forsøkt sendt til Finansklagenemnda, men det ble benyttet uriktig e-postadresse, og klagen kom derfor ikke frem. Selskapets kundeombud avviste klagen under henvisning til at klagefristen i fal. § 8-5 annet ledd var oversittet.

Advokat S. klaget til Finansklagenemnda 7.6.21 og anførte blant annet at tilleggsfristen i fel. § 10 nr. 2 kom til anvendelse, og at klagen derfor var rettidig fremsatt. Nemnda kom i avgjørelse FinKN 2022-85 til at tilleggsfristen ikke fikk anvendelse, og at klagefristen dermed var oversittet. Klager hadde som følge av dette tapt sitt erstatningskrav, jf. fal. § 8-5 annet ledd.

Klager, representert ved advokat S., rettet krav om erstatning under sikredes profesjonsansvarsforsikring. Klager anførte blant annet at sikrede var ansvarlig for å klage på oppgjøret, og at fristoversittelsen var erstatningsbetingende uaktsom.

Sikrede sendte følgende forklaring til selskapet:

For det første mener jeg at klienten ikke har lidt noe tap, han ville ikke fått utbetalt noe fra sitt forsikringsselskap i saken.

For det andre så var klienten og jeg enige om at vi ikke skulle følge opp forsikringssaken, fordi han var siktet for forsikringsbedrageri og hadde i praksis ikke mulighet til å nå frem med sitt krav.

Saken ble endelig henlagt i slutten av april 2021, og klienten var klar over at fristen var oversittet. Han ønsket da at vi bad om at saken likevel kunne fremmes for FinKN, selv om fristen var oversittet, fordi han ikke lenger var siktet.

Jeg har oppfattet det slik at det var advokat (S.) som bad klienten be meg om å klage.

Selskapet avlo krav om erstatning under sikredes profesjonsansvarsforsikring under henvisning til at det ikke var sannsynliggjort at fristoversittelsen hadde påført klager et økonomisk tap.

Klager krever erstatning for sitt tap som følge av fristoversittelsen, totalt kr 965 950 med tillegg av forsinkelsesrenter.

Sikrede oversittet klagefristen, hvilket medførte at klager mistet retten til erstatning under motorvognforsikringen. Oversittelse av frist utgjør ansvarsgrunnlag etter profesjonsansvaret. Selskapets beslutning om å avslå erstatning og si opp forsikringsavtalen var uriktig, og det er sannsynlig at klagen hadde ført frem dersom klagen var rettidig fremsatt. Kravene til økonomisk tap og årsakssammenheng er dermed oppfylt.

Selskapet avviser ansvar og anfører at det ikke er sannsynliggjort at sikrede hadde påtatt seg ansvaret med å følge opp forsikringssaken med en eventuell klage.

Fristoversittelsen har uansett ikke ført til et økonomisk tap for klager. Det er ikke sannsynliggjort at klagen ville ha ført frem, dersom fristoversittelsen tenkes borte.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig under sikredes profesjonsansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom "saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet" og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes "der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål", jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Saken reiser hovedsakelig spørsmål om sikrede har opptrådt erstatningsbetingende uaktsomt i oppfølgingen av klagers forsikringskrav mot selskapet. Nemnda konkluderte i sin avgjørelse FinKN 2022-85 at klager hadde tapt sitt forsikringskrav som følge av at det ble klaget for sent.

Partene synes å være enige om at oversittelse av fristen i fal. § 8-5 annet ledd utgjør ansvarsgrunnlag etter profesjonsansvaret. Spørsmålet blir imidlertid om det var sikrede som var ansvarlig for å sende klagen.

Selskapet avsto sikredes krav under motorvognforsikringen 24.9.20, og klagefristen utløp 24.3.21. Klager var på tidspunktet for avslaget representert av advokat S. I klagen er det vist til at advokat S. arbeidet på en klage til selskapets kundeombud. Nemnda legger derfor til grunn at det i utgangspunktet var avtalt at advokat S. skulle bistå med klagen til selskapet. Derimot er det uklart for nemnda hvorvidt det ble avtalt med klager at denne klagen ikke skulle sendes inn likevel.

Sikrede ble oppnevnt som forsvarer i saken om forsikringsbedrageri. Advokat S. anmodet om at sikrede overtok forsikringssaken 1.12.21 og ba om en bekreftelse fra sikrede. Ut fra den fremlagte dokumentasjonen bekreftet sikrede 1.12.21 kun at han mottok dokumentene i forsikringssaken. Slik saken er opplyst er det svært uklart hva som ble kommunisert og avtalt med klager i denne perioden og dermed hvem som var ansvarlig for å sende klagen. Dette spørsmålet bør belyses med muntlige forklaringer under en hovedforhandling. Det samme gjelder det underliggende spørsmålet om selskapets avslagsgrunn var korrekt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).